

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. (636) 637. — 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσιος Συλλόγου
πρὸς ἐπίσχουσιν τῶν ἑλλήν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡΙΘ — 689

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ. — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.

ΧΑΡΑΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ: ΕΝ Τῷ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙῳ ὑπὸ
Μ. Μητσακῆ.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ: Σκηνὴ τῆς Ἀπόκρυφ.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ὑπὸ Γ. Δρουσίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἰδιόρρυθμος γυνή.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἡ βράδὸς τοῦ Ἀγαθοπούλου. —

Ἐν φρενοκομείῳ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Τὸ βροχαλητόν καὶ ἡ θε-
ραπεία του.

◆◆◆◆◆

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἦρχισεν ἐν Πειραιεὶ προκαταρκτικὴ τις ἐργασία
τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Γενικῆς ἐφορείας τῶν
ἀρχαιοτήτων πρὸς προφύλαξιν τοῦ ἐν Φρεαττοῖ θεάτρου
καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ περὶ αὐτὸν χώρου. Ὁ χώρος ὅλος
θὰ περιφραχθῇ διὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, μέρος δ'
αὐτοῦ θὰ ὁρισθῇ πρὸς ἀνέγερσιν μουσείου, ἐν ᾧ θὰ κατα-
τεθῶσι πᾶσαι αἱ Πειραικαὶ ἀρχαιοότητες, αἱ νῦν ἐκτε-
θειμέναι ἐν ἰδίῳ διαμερίσματι τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνα-
σίου. Ἐπίσης θὰ κατασκευασθῇ καὶ φυλαεῖον, καὶ θὰ
διακοσμηθῶσι τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κιγκλιδώματος
διὰ κηπαρίων καὶ δενδροφυτειῶν. Ὑπολείπεται ὅμως
νὰ ἐγκρίνῃ τὸ σχέδιον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ νὰ καταβάλῃ τὸν δημόσιον μέγα μέρος τῆς
δαπάνης, τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπον ἀναλαμβάνει νὰ
παράσχῃ ὁ δῆμος.

— Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσός, ὅστις ἔχει
κατατεθειμένους παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ 35000 δρ.
ὑφιστάμενος πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλακῶν, ἐξέλεξεν ἐιδι-
κὴν ἐπιτροπὴν ἵνα συσχεθῇ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑται-
ρίας τῶν Φυλακῶν, ἐχούσης καὶ ταύτης πρὸς τὸν αὐτὸν
σκοπὸν περὶ τὰς 40 χιλ. δρ., περὶ ἀνιδρύσεως διὰ τοῦ
ποσοῦ τούτου φυλακῆς ἀνηλίκων.

— Ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ ἐν τῇ συνοικίᾳ «Πιθα-
ράδικα», ἀνεκαλύφθησαν τρεῖς τάφοι ἀρχαῖοι, ἐντὸς
τῶν ὁποίων εὐρέθησαν εἰς λύχνος, μία λήκυθος καὶ μία
ὕδρια, ἅτινα ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαι-
οτήτων.

— Ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ αἰώνων ἴην γνωστὸν εἰς ὀλίγους
ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὑποκάτωθεν τοῦ Μοναστηρίου τοῦ

Ἀβραάμ καὶ τῶν πρὸς Ἀνατολὰς μερῶν τοῦ πανιέρου
ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπάρχει κιστέρνα μεγάλη, κατα-
σκευασθεῖσα πρὸ τῆς οἰκοδόμησιν τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας
Ἑλένης, αὐτὸ τοῦτο ἀπεκάλυψαν ἐσχάτως καὶ κατέστη-
σαν ἐμφανὲς καὶ πασίγνωστον ὁὗο μέλη τῆς Ἀδελφό-
τητος τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ σκευοφύλαξ καὶ ὁ παρα-
σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἀποκαλύψις ἐγένετο δι' ἀνασκαφῆς καὶ ἐξαγωγῆς
τῶν εἰς στρώματα παχέα ἐπικειμένων παντοειδῶν ὑλῶν
καὶ ἀκαθαρσιῶν, ἡ δὲ ἐργασία ἀπῆρτησεν ἀναντιρρῆτως
καὶ χρόνον καὶ κόπον πολὺν καὶ δαπάνην μεγάλην· ἀλλὰ
διὰ τοῦ ζήλου τῶν μνημονευθέντων ἀνδρῶν τὰ προσ-
κομματα ὑπερениκῆθησαν, καὶ ἤδη δύναται πᾶς τις
τῶν καλῶν καὶ ἀρχαίων ζηλωτῆς νὰ βλέπῃ καὶ ἀπο-
θαιμάξῃ τὸ ὄντως θαυμασιόν οἰκοδόμημα τῆς ὑπογείου
ἐκείνης βασιλικῆς κιστέρνης. Ταῦτα κατὰ τὴν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐκδιδομένην ἐφημερίδα *Κωνσταντινου-
πολις*. Κατὰ πᾶσαν ὁμως πιθανότητα ἡ ἀνακαλυφθεῖ-
σα κιστέρνα δὲν εἶνε ἄλλη παρὰ ἡ γνωστὴ πρὸ ἐτῶν,
ἥς λεπτομερὲς περιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Revue
archéologique*.

— Ἐξακολουθοῦσιν αἱ εἰσφοραὶ τῶν διαφόρων δῆμων
τοῦ κράτους πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Λουδο-
βίκον Α'. τῆς Βαυαρίας. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου
Ἀθηναίων ψηφισθειῶν 10 χιλ. δραχμῶν, προσήνεγκον
ἔτι μέχρι τοῦδε 13 ἑτεροὶ δῆμοι δρ. 1505.

— Ὁ Σύρος Πατριάρχης Μιχαὴλ Α', ἀποθανὼν
τῷ 1199 εἶχε συγγράψῃ συριακὸν χρονικὸν ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου μέχρι τοῦ 1196. Τοῦτο γίνεται καταφανὲς
ἐκ τε τῶν μακρῶν συγγραμμάτων του καὶ ἐξ ἀρμενι-
κῆς τινος μεταφράσεως, ἥτις φαίνεται οὕσα ἀπλή ἐπι-
τομὴ τοῦ συριακοῦ χρονικοῦ. Ἀλλὰ τὸ γρῶνικόν τοῦτο,
ὅπερ εἶνε σπουδαῖον διὰ τε τὴν συριακὴν φιλολογίαν
καὶ διὰ τὴν ὅλην πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστο-
ρίαν τῆς Ἀνατολῆς, ἐθεωρεῖτο ἀπολεσθέν. Καθ' ἃ ὁ-
μως μανθάνομεν ἐκ τοῦ Ἀθηναίου τοῦ Λονδίνου, ὁ
καθολικὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἐδέσσης ἀνεκάλυψε τὸ χρο-
νικὸν τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐν χειρογράφῳ συριακῷ, ἀντι-
γράψας δὲ αὐτὸ προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ ἐν πρωτο-
τύπῳ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου θέλει ἐκδώσῃ προσεχῶς λα-
τινικὴν ἢ γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ σπουδαίου χρονικοῦ.

Τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑστίας.

Ἐν τῇ βιβλιοκρίσει τοῦ ἤδη ἐκδιδομένου *Ἐγκυκλο-
παιδικοῦ Λεξικοῦ*, ἣν κατεχώρισεν ἐν τῇ *Ἐβδομάδι*
ὁ ἐλλόγιμος κ. Ἀντών. Ν. Γιάνναρης, ἐπικρίνων τὸ πρῶ-
τον ἄρθρον τοῦ Α' φυλακίου ἐν τῷ φύλῳ τῆς 4 Μαρτίου.
αἰθ. 9, σελ. 10, στήλ. 3, ἐπισυνείρει τὰ ἑξῆς: «ὅτι τὸ
πρωτακτικὸν αὐτοῦ ΟΥΔΕΠΟΤΕ σημαίνει τὸ *προ*, ἀλλ' ΑΕΙ-
ΠΟΤΕ τὸν πρῶτον ἐν τοῖς ὁμοίοις, τὸν ἀρχηγόν (ἀρχι-),
δι' ὃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον εἰς πίστῳσιν παράδειγμα ἀδερῶς
δηλοῖ τὸν πρωτότερον (ὅπερ καὶ εὐρίσκεται ἐν Ἀων. ἐπι-
γράμματα εἰς Εὐστράτιον Νικαίας ἐν Ἀθην. τ. Δ, σελ. 226)
κατὰ τὸ πρωτάγγελος, πρωτευνούχος, κτλ.»

Λυποῦμαι ὅτι τὴν υπεράσπισιν τοῦ ὀρθοῦ ἀναλαμβάνων θὰ
δυσαρεστήσω ἕως τὸν ἐλλόγιμον ἄνδρα λέγων, ὅτι υπεράγαν
ἀποφαντικῶς, ἵνα μὴ εἴπω καὶ παρακεκινδυνευμένως, ἐξη-
γῆνθῃσαν παρ' αὐτοῦ τ' ἀνωτέρω.

Ὁ τὸ ἐπικρινόμενον ἄρθρον συντάξας ὀρθῶς, ὀρθότατα
μάλιστα ἔγραψεν ὅτι τὸ αὐτὰν σπανιώτερος ἐν τοῖς χει-
ρογράφοις ἀντὶ τῆς *προ*, ὅτε δὴ ἐν ἀκριβεῖ γνώσει τοῦ
πράγματος ὦν, ὡς γνώστης τῆς παλαιογραφίας. Κἀγὼ δὲ
λόγον ποιοῦμενος ἄλλοτε περὶ τῶν ἐξ ἔθους τῶν βασιλικῶν
ταχυγράφων ἀπαντησῶν ἐν τοῖς τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρα-